

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 15 øre.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

15. juni 1940.

12. årgang.

Hilsen fra China.

Lantsun, 13. april 1940.

Kjære misjonsrøstens lesere!

Fred fra helligdommen!

«Han som kan gjøre mere enn alt; langt ut over det vi ber eller forstår, etter den kraft som ter seg virksom i oss.» (Efs. 3, 20).

Ja, Jesus gjør mere enn vi forstår om. Halleluja!

Siden vi sist skrev til dere, kjære misjonsvenner, har vi på ny fått se Herrens storhet og trofasthet på en underfull måte. 3 år er gått siden vi kom til Kiao-ch'eng og vi har fått se herlige ting av Herren. Han har utnyttet sine nagelmerkede hender til å vise, lekedom og kraft i vår midte. Vi kan se tilbake på en velsignet tid. Menigheten har vokset og gått fram i kraft til kraft. Gjennom disse 3 år har vårt hjerte heller ikke vært fra et eget arbeid i Lantsun. Vi har alltid sluttet dette sted inn i våre bønner. Det er jo særlig underlig for str. Brundtland å tenke på Lantsun. Hun har jo hatt sitt kall til dette sted, helt fra den første tiden hun var her i China. Vi har kjent oss ledet til å oppta arbeidet der igjen, når vi har bedt til Gud, og de kristne her har bedt og holdt ut i tro og ventet at vi skulle komme tilbake til dem. De hadde et sted å samles til møter og flere av dem ble sorgfulle og mismodige. Det var jo mange vanskeligheter i forbindelse med å reise tilbake til Lantsun. For det første var det jo spørsmål om japanerne ville gi oss tillatelse

til å reise dit. Søster Christofa var i Tai-Jüan og talte med den øverste for hæren og som var den øverste for Lantsun og distriktet her. I 5 dager måtte hun gang på gang tale om og om igjen om denne sak. Tilslutt ga de oss tillatelse. Japanerne var meget forekommende mot oss og velle gjøre alt til det beste. Den øverste offiser sa: Jeg vil gi ordre til min hær i Lantsun at de skal beskytte dere. Vi fikk japanske pass og tilatelse til å arbeide med evangeliet i Lantsun og byene deromkring. Under bønn priste og takket vi Herren for hans makt til å åpne alle veier.

Det annet spørsmål var om hus. Vi ba Herren om å bane sin vei og han har gjort det så velsignet for oss at vi har fått et stort hus med tre gårds-plasser, akkurat passende for misjons-stasjon. Den ene gårds-plassen er så stor og vid at vi kan ha et stort telt her i sommertiden og det vil bli luftig og godt i de varme sommermånedene. Dermed var våre bønner besvart og vi fikk se at Herren har ledet oss og fullført sin gjerning for oss.

Løftene er: «Se, jeg har satt foran deg en åpen dør og ingen kan lukke den til.» Gjerningene er ferdige og med glede og stor fortrøstning til Herren vil vi nå gå inn i dem.

Vi har nå nettopp avsluttet stormøte både her og i Kiao-ch'eng. Først hadde vi en ukes møter i Kiao-ch'eng og etterpå i Lantsun. Våre kjære brødre misjonær Leander og hans kinesiske medarbeider br. Kao besøkte oss. De kom som en sky full av regn, med hellig iver og varme og forkynte det

herlige Korsets Evangelium. Idet de forkynte Kristus for folket falt Den Hellige Ånd over sjelene og de åpne kar ble fylt så det fløt over. Halleluja! — Det var en fryd for oss å sitte og lytte til de mange varmhjertede vitnesbyrd her i Lantsun fra sjelene som i troskap hadde bedt for oss, at vi måtte komme tilbake til dem her igjen. En kjær søster vitnet og sang i Andens kraft om Herrens trofasthet i det Herren hadde hørt hennes innerlige bønner. De var blitt oppfylt, for nå var frøknene kommet til oss igjen, sa hun. Hun var rent vakker der hun stod, kledt i gledens kledebonn prisen sin Gud. Ja Herren hører de rettferdighets bønner, hans øye er vendt til dem. De naglemerkede hender var utbredt over forsamlingen på begge steder. Sjele ble lekt fra sjukdom, ufrelste fikk se Jesus, frafallne kom tilbake til folden og lengtende ble døpt i Den Hellige Ånd. Ære til Jesus! Br. Leander lærte oss et kor som lyder slik: «Det fins mer å få hos Jesus. Å så frykte da ei mer, men i ydmyk bønn gå ned. Det fins mere å få hos Jesus.» Halleluja! — Prfis skje Gud! Det tar aldri slutt.

Kjære søsken i Herren: Vær med oss i innerlig bønn for vårt arbeid her. La oss be om en særlig vekkelse over Shansi, det er vår bønn. De frie venner har jo det meste av sitt misjonsfelt i Shansi. La oss alle flokkes om det blodbestenkte korsets flagg inn til Jesus kommer for å hente sin brud. Se det lysner i øst og brudgommen vil snart være her.

Lev så innerlig godt alle sammen!

En særlig hilsen til våre kjære søsken som er på hvile i heimlandet — Gud signe eder alle!

Kjærlig fredshilsen fra deres for Chinas frelse.

Søster Christofa Brundtland.
Søster Inger Frellumstad.

Vår adresse er nå: Chang Landtsun
Tai-Jüan-fu, — Shansi North China.

Hilsen fra Thuen og Bjerva.

Bergen, Lervaaag 6/4 1940.

Som en hyrde skal han vokte sin hjord, i sin arm skal han samle dem, de får som har lam skal han lede.

Esaias 40, 11.

Elskede venner!

Det er nå lenge siden dere hørte noe fra oss gjennom «Misjons-Røsten». Vil derfor idag sende en hilsen.

Dette ordet av Esaias ble så velsignet for meg imorges når jeg leste dette glade budskap om Herrens komme, som sitt folks veldige Konge og trofaste hyrde. Ja, vi kan isannhet si med profeten: Han har vært en trofast hyrde og han kjenner dem som tar sin tilflukt til ham.

Siden vi kom heim i oktober har vi reist endel rundt og hilst på vennene, og det har vært en stor oppmuntring for oss å se den kjærlighet og interesse vennene har vist oss. Gud velsigne den enkelte.

Vi reiste fra Oslo den 19. mars til Bergen for å være sammen med vennene i Skostredet under påskehelgen. Herren var i vår midte og velsignet sitt ord for våre hjerter. Hvor stort det er at vi i en rastløs tid som denne kan få eie Guds fred i våre hjerter og bli ledet av ham som er fårenes store hyrde. For tiden er vi på Lervaaag og skal ha noen møter her, og fortsetter så sydover, ettersom Herren leder. Vår tanke er om Gud vil at vi skal reise ut igjen til China i august eller først i september. Vi tror tiden heretter er kort og vi ønsker å være ute i Herrens tjeneste, hvor markene står hvite til høst.

Oslo 3/6 1940.

Meget er hendt siden dette ble skrevet. Hvor godt det er at vi er i Herrens hånd og kan få stole på ham som har all makt i himmel og på jord. Herrens øye ser til dem som frykter ham, som bier på hans miskunnhet.

Elskede venner, bed sammen med oss at veien må åpnes for oss så vi kan få reise ut i høst. Guds løfter står fast. Priset være Herrens navn!

Eders i Jesus:

Aasta Thuen. Alfhild Bjerva.

Søstrene tenker å besøke venner i Østfold i slutten av juli eller først i august. Hvis det er noen av vennene som ønsker søstrenes besøk så send noen ord til oss. Søstrene kan fortelle om Guds underfulle nåde og hjelp i arbeidet — og de som får besøk av dem vil høste velsignelse.

Send et brevkort og tiden for besøk kan da ordnes slik at de slipper å kaste bort noen tid, men kan bruke hver dag. Send det til «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Red.

Først takker jeg min Gud for eder alle.

(Rom. 1, 8).

Hvor det griper våre hjerter å lese Paulus brever. Alle hadde like stor plass i hans hjerte. Han takker alle for forbønner og hjelp i arbeidet. Ingen var tilsidesatt. En fin harmoni med ham og menighetene. Dog var det ufullkommenheter. Ja, sjelisk og kjødelighet; men tonen i formaningerne var kjærlighet, og er man Kristus-grepen så kan det som er galt og forvrent i ens liv bli fjernet bort. Paulus hadet et budskap om nåde og sannhet. Hvor vidunderlig å kjenne den forløsning og den smeltende ånd som er i dette budskap. Ikke lovisk: Du skal, skal, skal! Helligånden gjør Jesus stor og underbar og man kjenner nådens velsignede virkning i sitt liv. Gud skje takk!

Om Paulus heter det: Da han så brødrene, takket han Gud og fattet mot. Dette var etter han var bjerget på øyen Malta. De infødte viste menneskekjærlighet mot oss, skriver han. Men møtet med brødrene da. Ethvert menneske har sin kamp å kjempe i livet.

«Vårt skip er lite og havett stort.
Og rummer tusinde farer . . .»

Hvor godt var det ikke å gå til mor når man var barn. Hun tørret tårene. Herren trøster bedre enn mor. Hvor har ikke en bror og søster vært en trøst i kampens dager. Paulus behøvde vennenes hjelp. Vi behøver det samme.

Jeg kan så lite og ingen ting utrette, hører jeg mange sier.

Du har lest beretningen om Debora og Aron og Hur? Å være besjelet av

samme And kan alle bli. Gud gi oss meget av din nåde!

«Bær hverandres byrder . . .» De gene er onde og snart er arbeidsdagen slutt, må vi derfor bli bevaret i den ånd som var i ham som sa: «Lær av meg for jeg er saktmodig og ydmyk av hjerte. Min mat er å gjøre min Faders vilje.» — Vi gjennomlever tungt dager i vårt land, dog er det godt at Guds folk kan få regne med:

Gud er på tronen ennu.

Og han kommer sine ihu.

Rolf Westlie.

Den moderne „kultur“ og barna.

Vår tids barn er i ferd med å miste sin åndelige hørsel. Fra alle hold søker man å overdøve hverandre for å tiltrekke barnets oppmerksomhet. Mange barn lever i åndelig nød — de er blitt berøvet den ro de trenger for vekst. Det som gjør situasjonen tragisk er at det lille barnet ikke kan og ikke har kraft til å verge seg.

Den «moderne» kultur holder på å kvele barna våre. De orker ikke ta imot. Vi må hjelpe dem å få en stille stund da de kan høre røsten fra himmelen iallfall på søndag. Barna trenger Gud. De søker ham. Og vi skal hjelpe dem å nå fram til ham mens de er små.

Søndagsskolens oppgave er å hjelpe barna fram til omgang med Gud. Det er allerede i folkeskolestadiet dette skal begynne. Og arbeidet må gå ut på å legge grunnen for videre gudsopplevelse. Får de ikke en sådan opplevelse mens de er små, mellom 3 og 7 år, den mest religiøse alderen, da vil ikke religionsundervisningen i skolen hjelpe dem så meget. Da gripes de ikke så lett av ordet i senere år heller.

Det er derfor ikke så underlig at de i konfirmasjonsalderen ikke går til gudstjeneste. De finner ingen gjenklang i sitt indre for det de hører. Om noen generasjoner har vi mange som ikke begriper Kanaans tungemål. Det er her vi har vår oppgave med barna.

(S. Rorsmann
i «Sv. Morgonbl.»)

SPREDT

SARPSBORG

Samme dagen k...
det hadde vi b...
nger og evange...
fyene hadde...
et over byen...
å reise ut...
et var ikke s...
etter ble...
befolkning e...
stillet en uke...
av byen ha...
gjenge med...
vært fredel...
Den. Det er il...
i veien for...
yske myndighe...
villige, slik...
øpter og alt so...
de tyske mynd...
en utmerket op...
Besøket til...
så særlig stort

ØSTRE

Menigheten...
stad, har forts...
den. Forstand...
vært internert...
første krigsda...
fortsatt i san...
Thorleif Karls...
står fast i a...
Særlig ute...
der samles n

SALTI

På «Klipp...
møter som v...
des om god...
Br. Hegh h...
dette skrives...
as.

BETA

Møtene h...
Nå i den tr...
skelig å s...
utpreget jo...
men de so

MO

I «Loger...
Hegh har

RA

Ved Mis...
på en ve

SPREDTE FELTER

SARPSBORG.

Samme dagen krigen brøt ut her i landet hadde vi besøk av den russiske sanger og evangelist Bragin. De tyske flyene hadde hele dagen brummet over byen og folk begynte så snart å reise ut på landet og kveldsmøtet var ikke så særlig godt besøkt. Byen etter ble størsteparten av byens befolkning evakuert og møtene anstillet en ukes tid. Etter inntakelsen av byen har alt gått i sin vanlige gjenge med møter igjen. Her har det vært fredelig og rolig hele tiden siden. Det er ikke lagt noen hindringer i veien for virksomheten og de tyske myndigheter har vist seg meget velvillige, slik at vi kan ha friluftsmøter og alt som før. I det hele har de tyske myndigheter og soldater vist en utmerket oppførsel i Sarpsborg. Besøket til møtene har ikke vært så særlig stort.

ØSTRE FREDRIKSTAD.

Menigheten på «Salen», Ø. Fredrikstad, har fortsatt med møter hele tiden. Forstanderen, br. Bustgård, har vært internert i Sverige helt siden de første krigsdagene; men brødrene har fortsatt i samme spor og brødrene Thorleif Karlsen, Rolf Antonsen m. fl. står fast i arbeidet.

Særlig utenom byen på et par steder samles meget folk til møtene.

SALTNES, RADE.

På «Klippen» i Saltnes har de hatt møter som vanlig hele tiden. Det meldes om gode møter og bra søkning. Br. Hegh har virket der en tid. Når dette skrives har de besøk av br. Kjellås.

BETANIA, RYGGE.

Møtene har vært holdt som vanlig. Nå i den travle vårtiden er det jo vanskelig å samle mange folk på et så utpreget jordbruksdistrikt som Rygge, men de som kan kommer til møtene.

MOSS.

I «Logen» er møtene som vanlig. Br. Hegh har deltatt der noen møter.

RADE.

Ved Missingmyren i Råde er det også en venneflokk som samles regel-

messig til møtene. Brødre fra Rygge deltar der. Br. Brodin har virket der i flere år og nå i de senere år har også br. Syver Utne deltatt ofte der. De vil gjerne ha besøk av vitner og for predikanter som besøker «Betania.» Rygge, passer det å ta en kveld der. Henvend dere til br. Carl Brodin. Han bor like ved «Betania».

TUNE.

I Tune samles vennene regelmessig hver søndag. De har gode møter mellom det.

ASKIM.

Fra Askim meldes om møter som vanlig.

SKIPTVET.

Både fra øvre og nede Skiptvet meldes det at møtene fortsetter som vanlig.

Dette var litt fra Østfold. Neste gang skal vi bringe meddelelser fra flere steder — hvis vi lever og Gud vil.

Da båret brast.

Som en frelst ungdom under reise til en av våre byer, hadde jeg anledning til å se noe som talte et for meg gripende sprog. Under en ventetid gikk jeg en tur bort fra trafikk og larm og al den støy en storby medfører til stillheten på en kirkegård.

Vandrende om mellom de mange graver, finner jeg her og der et skriftord som bringer himmelen nær. Undertonen er: «Himmel og jord skal forgå, men ikke en tøddel av mitt ord skal forgå.» Og en dag skal også denne sannhet stråle fram da de døde i gravene skal høre Guds sønns røst, og de skal komme fram.

I min nærhet sees en stor grovarbeidet stein, og når jeg først er kommet rett fram for graven, blir jeg grepet av alvoret og blir stående.

I steinen er det uthugget en fullvoksen mann, litt framover bøyd, med en stor stein liggende på nakken som bøyer hans hode nedat, mens likesom fortvilelsen står malt i ansiktsdraget. Legemet er delvis dekket av et tynt gjennomsiktig stoff, det taler sitt alvorfulle sprog om brystne forhåpninger og ribbet for alt det som verden kan by. Utfra begge skuldre er synlige vinger, et svakt har åpnet seg til

flukt. Ved nærmere undersøkelse av tid og dato finner jeg at det er en ung manns grav.

Som et uttrykk sier: «Den gamle må dø, men den unge kan dø.» Likesom betatt, fører tanken meg av sted: En ung begavet mann som livet lå foran og som hadde satt seg som et stort mål å bli til nytte for samfunnet og ville bygge seg en framtid med planer og tankebygninger. Han tenkte å svinge seg opp, som vingene ga tilkjenne. Men det han ikke hadde beregnet eller betenkt kommer, døden legger sitt tunge alvor og sin klamme hånd og tilintetgjør hans veier og beregninger, ved å trykke ham ned med bøyet hode, for aldri å reise seg mere, likesom i form av en stor stein. Han som en ung mann måtte dø, og håpet brast.

Min kjære leser: Du er kanskje en lignende ung mann som kjenner deg igjen. Har du bygget deg et Håp som brister, bygget på denne verdens ting, der en dag vil ende med forferdelse? Stans mens det er tid, og bygg deg et Håp som aldri skal breste, hverken i livet eller døden, et vedblivende fast Håp.

«Det vi har som et anker for sjelen, trykt og fast og når innenfor forhenget.» (Hebræerbrevet 1, 18—20).

H. G. G..

Det kjæreste billed.

Et billed jeg bær i mitt hjerte, som stadig mig kjærere blir. Det trøster i angst og i smerte, nytt mot til min vandring det gir.

Det billed jeg så i min ungdom, og aldri det siden er glemt. Det følge mig skal i min manndom, det dypt i mitt hjerte er gjemt.

Og billedet er av min Frelser så kjær, ei ord kan utsie dets skjønnhet. Den hele vei vil han være mig nær, mitt hjerte det banker i ømhet.

Å, om jeg blott for all verden kunde min Frelser lovprise. Måtte mitt liv og min ferden stille min Jesus fremvise.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN
(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

En hilsen til Guds folk.

Kan jeg få lov å slå til lyd for mere virkelig målbevisst vekkelsesarbeid i disse tider?

Må det bli mere bønn om at Kristi kjærlighet må få tvinge (utdrive) arbeidere for å redde sjeler og rope ut de budskap som skriften har til de siste dager. Det er jo også budskapet til troens folk. Burde det ikke utropes som Josefat i 2. Krønikeb. 20, 2—3? Kanskje er vi, mer og mindre som Jonas som ikke våget å gå fram for folket med de atvarsler Bibelen og Guds Ånd minner om, og med det alvor som er Gud velbehagelig. Om vi kom i støvet som Kongen og folket i Ninive så ville vel Gud utfri sjeler og besøkelsestider atter komme i større utstrekning.

Et intens vekkelsesarbeid heime befordrer også hedningemisjon. Ja, la oss alle være med i innerlig forbønn, tro og offertjeneste.

Kjære brødre og søstre i Guds menighet: Hør fremdeles overhyrdens budskap til oss! Må vi være våkne og arbeidende. Gamle underbare opplevelser er ikke nok. 1. Kor. 13, bør bli en fortsatt opplevelse. Lunkenhet og andre ting må vekk.

Det er også en fare for predikantene at de kan komme inn i «rutepredikantreise» og bli avhengig av kollektter og utkomme. Det blir sammensurium og oppblandethet, og man blir lunken. Støves bok: «Våk», som jeg leste for flere år siden har ofte talt til meg.

Vil erindre angående rensningen i de siste dager. (Titus 2, 13—15 og Juda brev, vers 20—21).

Hilsen fra en som selv behøver å renses ved vannbadet i ordet.

Gjerne navnløs.

70 år.

Evangelist H. E. Hegh fyller 70 år den 16. juni.

Evangelist Hegh reiste som ung gutt til Australia og ble omvendt til Gud i 22 års alderen. Han begynte å reise som evangelist da han var 27 år gammel, først en rekke år i Australia og senere 5 år i Kanada. I 1907 kom han heim til Norge og har siden reist innen de frie menigheter.

Br. Hegh er fremdeles på farten, men er ikke så strek lenger.

Til våre venner.

Også denne gang blir det bare et halvt nummer. Det er en fattig trøst at vi i så måte deler skjebne med de fleste kristelige blader i vårt land i denne tid. Mange blader er enten helt uteblitt eller kommer med halvt format og også mindre nummer.

Det kan ikke skjules at stillingen er vanskelig for den kristelige presse og litteratur nå. Arbeidsinnskrenkning og arbeidsløshet gjør det vanskelig for folk og alt som kan spares på må spares. Vi tror allikevel at hvis vi må slutte med utgivelsen av våre organer så er så meget tapt at det vanskelig kan erstattes senere.

Vi ber derfor våre abonnenter å undskylde at vi må innskrenke oss og hjelpe oss ved å sende kontingent snarest mulig og hjelpe oss å få nye tingere. Dere som har anledning til det kan også hjelpe oss ved å støtte oss med bidrag til å sende bladet til ubemidlede. Noen av våre abonnenter har sagt opp bladet av den grunn at de ikke har råd til å beholde det og ikke vil bli skyldige. Hjelp oss til å kunne sende dem det fremdeles.

Vi må be dere som skylder for løssalg å ordne det snarest. Så gjør vi hva vi kan alle sammen og Gud vil hjelpe. Myndighetene i vårt land har ikke lagt noe hinder i arbeidet. Vi står helt fritt som før. Det takker vi Gud for og vil forsøke å gjøre vårt til at denne frihet ikke misbrukes på noen måte.

Red.

Stevner.

De er mange som har undres på hvordan det går med stevnene i år.

Såvidt vi vet er det ikke noe i veien for å ha mindre stevner og flere forsamlinger utover bygdene har også bestemt stevner. De store stevner, som f. eks. metodistenes årskonferanser, er innstillet.

Besinrestriksjoner og ruteinnskrenkninger legger jo hindringer i veien for slike store stevner.

Småstevner derimot kan det være oppmuntrende å arransjere.

Mange av hans venner vil sikkert minnes ham den 16. juni.

Om noen vil oppmuntre ham med en hilsen den dag er hans adresse: Vamma, Askim.

Red.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartals slutt.

Annonser

angående stevner har vi før inntatt fritt. Da vi nå trenger alt vi kan få inn for å holde arbeidet med bladet igang, tror vi ingen har noe imot å betale en liten pris for en annonse. Det vil ikke bli noen uoverkommelig affære for de forskjellige menigheter, men for oss blir det en liten nødvendig inntekt.

Prisen på en liten stevneannonse blir to kroner.

Annonsen kan godt skrives på en postanvisning. Som regel er de ikke større enn de får plass der. Portoen er da 25 øre.

T. B. Barratts minne.

Filadelfialaget i Oslo har utgitt et vakert og rikt illustrert minnehefte om broder T. B. Barratt.

Heftet inneholder mange gode artikler om Barratts liv og virksomhet, helt fra barneårene og til hans død.

Prisen er 1 krone.

Ny bok:

Himmellys i mørke tunneller.

Av Axel Nilssen.

Pris kr. 1.00 + porto 0.25.

Bestilles i:

MISJONS-RØSTENS eksp.
Sarpsborg.

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg.